

dette Sted, fordi man indretter Portnerboligerne. Jeg kunde maasse nok tænke mig Muligheden af, at begge Dele bleve indrettede ved nogen Udbidelse af Bygningen; saa meget mere som Krigsbestyrelsen i Henhold til den Redaktion, det hele saar, bliver stillet temmelig frit i Henseende til, hvorledes den vil indrette de forskellige Bygninger. Naar jeg her er gaaet med til at udtale det Ønske, at disse Boliger maa blive indrettede, og at den Eventualitet maa holdes aaben, at enkelte Vagter delvis blive betjente af Portnere, faste Mænd, afstedigede Underofficerer, eller hvad de nu ere, i Stedet for at Vagter ved Soldater, saa er det slet ikke, fordi jeg for mit eget personlige Vedkommende har nogen Mening færdig i den Retning, og heller ikke skal jeg inblade mig paa at udtale noget om, hvor vidt det ene eller det andet maa findes i Fremtiden at være hensigtsmæssigt, men naar jeg er gaaet med dertil, er det, fordi jeg mener at have erfaret, at der er en Stemning, som vi ikke have kunnet se bort fra heri Tinget af en ret betydelig Udstrækning, som mener, at det er hensigtsmæssigt, at en saadan Mulighed holdes aaben, naar Taler er om at opføre Kaserneetablissementer, som her er Tale om. Jeg har derfor fundet mig tilfredsstillet ved de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Krigsminister, fordi jeg tror, at enten det bliver det ene eller andet, der sker, vil det for fremtidige Forhandlingers Skyld — disse gaa nu i den ene eller anden Retning — være hensigtsmæssigt, at der paa dette Punkt ikke opstaar nogen, hvad skal jeg kalde det, Misforståelse — jeg vil hellere kalde det Misforståelse — mellem dem paa den ene Side, som have disse Meninger, jeg her har antydet, og den højtærede Krigsminister. Dette kan saa sin Betydning baade ved Forhandlingerne om Fortsættelse af de Kasernebygninger, hvorom her er Tale, og det kan maasse ogsaa saa sin Betydning ved andre Spørgsmaal. Det er meget sandsynligt, at den højtærede Krigsminister har Ret, og at det, naar det bliver fuldstændig overvejet og gjort klart paa saa mange Maader, som det er muligt at gøre det, findes mere hensigtsmæssigt at blive ved den gamle Ordning af det Vagthold, hvorom der er Tale. Det udtaler jeg ikke noget bestemt om, det kan jeg ikke have nogen afgørende Mening om, men jeg anser det for hensigtsmæssigt, at Misforståelsen paa dette Punkt udgaar. Hermed mener jeg at have forklaret og begrundet, hvorfor jeg er gaaet med til dette Forslag, her foreligger. Det vil ses, at der er 2 Punkter, hvort jeg har deltaget i Indstillingen og deltaget i

Udtalelserne i Betænkningen uden egentlig at være enig dert; men det kan man naturligvis meget godt gøre, naar man ser bort fra, at Statskassen vil lide et Tab, og ser hen til, at vi, om der end i kortere eller længere Tid opretholdes uheldige Forhold, dog naa til at faa en Begyndelse til noget, som i og for sig maa anses for rigtigt.

Ordføreren (A. Sørensen): Jeg vil først gøre en Bemærkning til den ærede Minister angaaende Formen for Endringsforslaget, idet jeg vil sige, at jeg ikke finder nogen som helst Anledning til at stille Endringsforslag til 3dje Behandling, thi klarere kan Tanken vanskelig udtrykkes, end den vil foreligge, naar det foreliggende Endringsforslag bliver vedtaget. Ministeren skelnede mellem, enten Kaserneetablisementet blev givet til Ingeniørregimentet eller til Ingeniørregimentets Rekruttskole. Dette skal altsaa efter Ministerens Mening være to hinanden udelukkende Ting. Nej, naar man bygger et nyt Kaserneetablisement til Ingeniørforpset og altsaa her to, overlader det ih til Ingeniørregimentet, saa bruger Ingeniørregimentet det selvfølgelig til, hvad det har Brug for, og det er til Rekrutkaserne, ganske simpelt hen fordi de andre have den anden Kaserne. Der kan ikke tvistes derom, der kan ikke være Tvivl om, hvordan det maa forstås, og for øvrigt fremgaar det saa klart og tydeligt af Betænkningen, at man skal være en forunderlig sproglig Bessimist for overhovedet at finde Modsigelse i noget af dette. Jeg vil henstille til den ærede Minister, om han ønsker at forbedre Formen, men saa megen Sprogsans har jeg dog, at jeg kan se, at det er unødvendigt. — Dernæst et Par mere reelle Bemærkninger til Ministeren. Den ærede Minister udtalte, at man maatte gaa ud fra, at Kronprinsessegadens Kaserne ogsaa maa flyttes. Sa det har jeg selvfølgelig intet imod, at den ærede Minister gaar ud fra, men jeg som Ordfører gaar ud fra, at ikke nogen maa, og heller ikke den ærede Minister, af vore Udtalelser eller af vore Endringsforslag være berettiget til at slutte noget som helst om, at den senere vil blive flyttet. Dertil forbeholde vi os vor fri Stilling i Fremtiden; der staar hvert Medlem frit, naar den Sag senere maatte komme for. Endvidere lod den højtærede Minister mig vide, at det var vansteligst for mig at vide noget om Detailpriserne, da det ikke er let at faa dem ud af et Overslag. (Krigsministeren: Et summarisk Overslag.) Sa, hvis den højtærede Minister vil se dette Overslag efter,